

2023. december 11. hétfő – Lk 5,17-26

„Bűneid bocsánatot nyertek...”

„Mi könnyebb? Ezt mondani: Bűneid bocsánatot nyertek – vagy: Kelj fel és járj?”

Kimondani? Az egyszerű. Na igen, de abban az esetben, ha belegondolunk e szavak jelentésébe, ha érezzük a súlyukat, akkor bizony mindjárt másképp érezhetjük. Ráadásul számomra ennek az evangéliumi résznek a felidézése elsősorban nem a béna meggyógyítását helyezi előtérbe, hanem az első kijelentést és annak ránk vonatkozatható részét.

Mi vajon meg tudunk-e bocsátani a másik embernek? Nos, ez valóban nem könnyű, és vannak nehezítő körülmények. Aránylag egyszerűnek tűnhet, ha egy távoli személyről van szó, ... talán. De mi a helyzet, ha ugyan nincs vele személyes kapcsolatunk, de a tettei alapvetően határozzák, befolyásolják életemet, kimondottan negatív eredménnyel? Erőt veszek, és megpróbálom. Igen ám, de ha a történet folytatólagos?

Jézus egy másik helyen azt tanította, hogy nem hétszer, de hetvenhétszer is meg kell bocsátanom. Ezt nehezítheti, ha olyan valakivel áll fenn ez a helyzet, akivel napi kapcsolatban, kötött viszonyban vagyok. Folyamatosan azzal szembesülök, hogy mondjuk nemcsak kompromisszumot kell vállalnom, hanem el is kell tűrnöm dolgokat, amelyekért nemhogy nem haragudhatok, nem neheztelem, de ráadásul újra és újra meg is kell bocsátanom.

Ez nehéz vizsga, mivel azt kell szemünk előtt tartani, hogy a Jézus által tanított „Mi Atyánk” imádságban azt kérjük: úgy bocsásson meg nekünk Istenünk, miképpen mi tesszük ezt az ellenünk vétkezőkkel. Isten kész ezt megtenni, nekünk is erre kell készülnünk. Erre pedig mi sem jobb alkalom, mint a közelgő Karácsony, Megváltónk születésének, a Szeretet megtestesülésének ünnepe! Valahogy meg kell próbálnunk...

Ekler Attila, Érd

